

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۱ جولای ۲۰۱۵

مجلس سی و دوم (در ادای امر خدا و اجتناب از منہیات)

بامداد روز جمعه یازدهم جمادی الاخر سال ۵۴۵ هجری قمری شیخ عبدالقادر گیلانی (رضی الله تعالی عنه) چنین فرمودند: امر خدای را گردن بنه و از منہیات دوری کن، و بر سختیها صابر و شکیبیا باش، نفل و نمازهای سنت رابه جای آور، با چشم و دل بیدار در طلب توفیق حق باش. باحال ذلت و خواری از او بخواه که موجبات طاعت و بندگی را از هر جهت برایت فراهم نماید. زیرا هرگاه خداوند بخواهد کاری انجام گیرد، اسباب و وسایل آنرا فراهم خواهد ساخت، و توفیق انجام آنرا عطامی فرماید. امر به طاعت ظاهر است و توفیق حق باطن آن، خودداری از گناه امر ظاهر است، اما غیرتمند بودن در ترک معاصی باطن آنست. به توفیق خداوندی تمسک کن، و با حمیت و غیرتمندی در ترک معاصی بکوش، و با قدرت خدائی در برابر مشکلات صابر و شکیبیا باش.

با یاری عقل و ثبات عقیده، و نیت درست، دوری از تهمت و افتراء نسبت به من، به نزد آمدن، حسن ظن داشته باشید، زیرا هر آنچه راکه به شما می گویم به سود شماست نه به زیان تان. ای کسی که مرا متهم می سازی، فردا واقعیت امر برایت آشکار خواهد شد. در آنچه که عهده دار شده ام مرا مزاحم نباشید. سنگینی دنیا را بر سر، و سنگینی آخرت را بر دل احساس می کنم، و ثقلت و شدت بار شناخت خدای را در باطن جای داده ام. آیا کسی هست که مرا یار و کمک باشد؟ حمد خدای را که در حمل این وظیفه سنگین به احدی جز خداوند نیازمند نیستم.

عاقل باشید و حسن ادب رانسیبت به قوم (اولیاء الله) رعایت کنید، آنان بر طرف کنندگان لغزشها و پاسبانان شهر و عبادند، زمین به واسطه وجود آنان نگهداری می شود، نه به واسطه ریاء و نفاق و شرک شما، ای گروه دشمنان خدا و رسول خدا، ای هیزمهای خشکی که جز برای آتش سود دیگری ندارید.

خداوند، توبه من و آنان را بپذیر، خداوند، من و آنان را از خواب غفلت بیدار نما، بر من و ایشان رحم فرما، دلها و جوارح مارا، از غیر خودپاک گردان، و اگر از امور دنیا هم نصیبی داریم سهم عیال و اولادمان گردان. نفس هایمان برای آخرت و قلب و باطنمان را خاص خودنما، آمین.

(یا غلام) چیزی به سوی تونمی آید، تو باید به تنهائی در فکر خودباشی، بناچار باید به پیشگاه خدای روی آوری، در عمل بکوش و ثابت باش، تا توفیق عمل یابی، که توفیق الهی محرک تست و ترا به سرعت و شتاب به انجام اوامر و امی دارد. وای بر تو! وجود خود را، با زنجیر خوف از خلق و رجاء به غیر خدا بسته ای. این قید و بند را از پای خود بردار و به خدمت پرورگار مشغول باش، تانفست به مرتبه نفوس مطمئنه برسد، و از دنیا و شهوات، و زنان، و هر چه در دنیاست قطع رابطه کند، و فقط به خدا بیبویند. و این را هم بدان که هر چه هم از دنیا بهره تو باشد، بدون حرص و آزد در طلب آن، به تو

خواهد رسید. اگرچنین بودی درپیشگاه حق زاهد نامیده می شوی، وبادیده کرامت به تومی نگرد، ولی تازمانی که به قدرت وتوان خود آنچه که دراختیار داری متکی هستی، چیزی نصیبت نخواهد شد.

یکی ازبزرگان گفته است: «مَادَامَ فِي الْجَيْبِ شَيْءٌ لَا يَجِيءُ مِنَ الْعَيْبِ شَيْءٌ»- (تاوقتی که بدان چیزی که دراختیارت هست پای بند بودی، ازغیب چیزی به تو نخواهد رسید).

بارخدایا، ازتوکل به اسباب و وسایل دنیوی، ودلبستگی به هواوهوسها وعادتهای نفسانی وازشرتمام نارواها درکلیه احوال، به تو پناه می بریم.

و«آتنا فی الدنيا حسنه و فی الاخره حسنه و قنا عذاب النار». آمین